

тъ търпеше всичко кротичко, обрж-
гнѣлъ отдавна вече на таквызи дрънка-
ници, а оставаше си твърдѣ равноду-
шенъ и невъзмѣтимъ отъ псувнытъ му.
Каквото и да му казваше запрѣныйтъ
той покрываше съ главѣ, подигаше ра-
менѣ прѣзрително, смѣеше ся съ гласъ
като дивакъ ужъ та ся развивахъ голѣ-
мытъ му уста исцѣло, а най послѣ по
нѣкога му и отговаряше само съ притчы,
напримѣръ :

Който не търпи нищо непридобыва.

Малко дѣждъ прѣстанва многото вѣтръ
Мухытъ ся неловять съ сцетѣ.

Мѣсецътъ не ся хваща съ зѣбы.

Както си постели нѣкой така и спи.

Който е игралъ на хорото трѣба да
плати на цигуларитѣ; и другы таквызы.

Волскый бѣше го намразилъ за това
и неможеше да търпи да гледа сбърча-
ното му лице, и най вече гърбавѣхъ му
задницѣ. Понеже както е извѣстно, нѣма
друго по-мръсно и по-отвратително отъ
задницѣхъ на чловѣкъ когото не обы-
чаны. Най послѣ до толкозъ вече бѣ му
умръзняло това състояніе, щото като
му дойде на умъ за младыйтъ онзи по-
лякъ, който запрѣнъ, запалилъ леглото